

[Veistrup.]

kalde det, for den Ungdom, som er fritaget for Militærtjeneste, men som er i Stand til at udføre Arbejde ved Luftværnet.

Vi er villige til at tage Lovforslaget, som det foreligger, og jeg finder ingen Anledning til en detailleret Omtale af de enkelte Bestemmelser. Et gammelt Ord siger: Tale er Sølv, og Tavshed er Guld. Vi er i Færd med at naa det Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, da Tavshed er Guld. Derfor skal jeg nøjes med hermed at anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Jeg takker for den overordentlig velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg skal give de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative Ret i, at det er beklageligt, at Lovforslaget kommer saa sent her til Landstinget. Jeg havde selv gerne ønsket, at det kunde være kommet frem paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen i det hele taget, og havde ogsaa givet Udtryk for, at jeg derfor gerne saa den Betænkning, som den ærede Ordfører for de Konservative talte om, inden Jul, men forskellige Ting medførte, at jeg først fik den i Begyndelsen af Februar. Jeg har ikke kunnet fremskynde Sagen mere. Det høje Landsting maa da ogsaa være nogenlunde tilfreds med, at Lovforslaget kommer hertil fra Folketinget med alle Partiers Tilslutning.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) omtalte, at der i § 3 var udeladt Ordene „i paakommende Tilfælde“. Det er ganske rigtigt, at det Udvalg, der var nedsat i Folketinget, ønskede disse Ord ændret for yderligere at understrege, at den Overledelse, der maatte være nødvendig paa de forskellige Tidspunkter, i de forskellige Tilfælde maatte ligge hos Politiet. Jeg forstod i og for sig ikke Socialdemokratiets Ordfører saadan, som Venstres Ordfører synes at have forstaaet ham. Jeg forstod, at Socialdemokratiets Ordfører gerne vilde have en Udtalelse om Betydningen af den Affattelse, som Paragraffen nu har. Jeg skal i den Anledning henlede Opmærksomheden paa, at hvad der skal afholdes af Udgifter, forudsættes efter § 3 i Hovedsagen at være fastlagt i Planer, paa hvis Udformning Kommunerne vil faa meget stor Indflydelse. Jeg kan godt tænke mig, at en Kommune kan være bange for, at Politiet i for høj Grad skal faa Lejlighed til at blande sig i Enkeltheder ved Gennemførelsen af disse Planer, men heroverfor maa man erindre, at naar Planerne er udarbejdet, vil Gennemførelsen

af de tekniske Enkeltheder utvivlsomt i Hovedsagen blive overladt til de kommunale Myndigheder. Det maa imidlertid være saadan, at der sikres den rette Samvirken mellem de forskellige Foranstaltninger, og denne Samvirken maa nødvendigvis foregaa under en fælles Ledelse; det vil enhver kunne forstaa. Det er muligt, at der under Forberedelsen af det, der her skal tilrettelægges, kan være opstaaet eller opstaa Tendenser til det, som den ærede Ordfører kaldte Kompetencestridigheder. Ethvert Væsen synes jo bedst om sit eget, men jeg advarer overordentlig meget derimod. Det kan vi ikke have; Kompetencestridigheder maa være bandlyst i den Sag, vi her staar over for, og jeg er personlig af den Overbevisning, at der slet ikke i den praktiske Udformning vil vise sig nogen Grund dertil. Det er indlysende, at ved Planernes Tilrettelæggelse — det siger jeg til den ærede socialdemokratiske Ordfører — vil Ministeren lægge Vægt paa, at der gennem Forhandlinger med den paagældende Kommune opnaas Forstaaelse om den nærmere Administration og Ledelse af de paagældende Foranstaltninger, hvilket jeg tilsiger min bedste Medvirken til. Men jeg maa fastholde, at i de Tilfælde og paa de Omraader, hvor en fælles Overledelse er nødvendig, maa denne Overledelse ligge hos Politiet i Overensstemmelse med de Regler, som Indenrigsministeren i den Henseende maatte fastsætte. Den ærede konservative Ordfører (Holger Andersen) har efter min Mening fuldt rigtigt forstaaet Forholdet mellem Indholdet af § 1 og af § 3. Der er i § 3 Tale om Politiets Overledelse i de forskellige Kommuner, men her føjer jeg saa til, at dette selvfølgelig maa ses i Sammenhæng med den Regel, som staar i § 1, hvorefter Ministeren er bemyndiget til at fastsætte Regler for Politiet. Det er altsammen under Ministerens Ansvar og efter hans nærmere Bestemmelse, disse Forhold ordnes.

De ærede Ordførere for det konservative Parti (Holger Andersen) og for Venstre (Stensballe) fremsatte enkelte Udtalelser om det, de kaldte Supplementet til disse Foranstaltninger, nemlig et militært Beredskab af den ene eller den anden Art, men jeg mener ligesom de ærede Medlemmer, at der ikke ved dette Lovforslags Behandling er nogen Grund til at drøfte disse Spørgsmaal. Det, som har været Styrken i Behandlingen hidtil af de foreliggende Problemer, har været dette, at vi alle har været enige i, at uafhængigt af, hvilken Stilling vi i øvrigt maatte indtage over for det saakaldte aktive Luftværn, dets Omfang eller Eksi-